

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒน์ (วัดสุนทรสถิต) ในพระราชูปถัมภ์ฯ

**Promote to Participation in Relationship Management Between
Schools and Communities in Dipangkornwittayapat
Watsoontornsatit Under Royal Patronage School**

เกรียงไกร สังข์ทอง และ ในตะวัน กำหอม

วิทยาลัยทองสุข

Kriengkrai Sangthong and Naitawan Kumhom
Thongsuk College, Thailand
Corresponding Author, E-mail : ntawan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒน์ (วัดสุนทรสถิต) ในพระราชูปถัมภ์ฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วม และเปรียบเทียบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตามความคิดเห็นของชุมชนโดยจำแนกตามระดับการศึกษาของชุมชน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ชุมชนโรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒน์ (วัดสุนทรสถิต) ในพระราชูปถัมภ์ฯ ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง ทาร์โร ยามาเน่ จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า F

ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเปรียบเทียบกลยุทธ์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒน์ (วัดสุนทรสถิต) ในพระราชูปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการจัดกิจกรรมสถานศึกษาร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น รองลงมาคือ ด้านร่วมกิจกรรมศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและอันดับสุดท้ายคือ ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมและผลงานของสถานศึกษาเมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ต่างกันมีความเห็นว่าสถานศึกษามีการปฏิบัติทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : กลยุทธ์; การมีส่วนร่วม; การบริหาร

Abstracts

Study subject Promote to participation in relationship management between schools and communities in Dipangkornwittayapat Watsoontornsatit Under Royal Patronage School .The purpose of this study was to study the promote to participation and to compare strategies to promote participation in the management of relationships between schools and communities. According to the opinions of the community classified by the educational level of the community

The sample group used in this study was the community. Dipangkornwittayapat Watsoontornsatit Under Royal Patronage School. was obtained by determining the sample size according to the Tarro Yamane table of 385 people. The instrument used in the study was a questionnaire. The statistics used to analyze the data consisted of percentage, mean, standard deviation, F-test.

The results is Promote to participation and compare strategies to promote participation in the management of relationships between schools and communities. Dipangkornwittayapat Watsoontornsatit Under Royal Patronage School.Overall, the practice was at a moderate level. When classified by aspects, it was found that the first place was the aspect of organizing educational institution activities with the community and the locality, followed by the participation in religious activities, traditions and culture.the aspect of building a good relationship between the school and the community and the last place is Regarding the public relations and dissemination of educational institutions' activities and results, when comparing the educational levels of different parents, there was an opinion that the educational institutions performed in both overall and in all aspects were not different.

Keyword: Strategy; Participation; Management

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่3) พ.ศ. 2553 มาตราที่ 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ สิ่งสำคัญในการจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัตินี้ คือ ผู้เรียนต้องได้รับการสนับสนุนทั้งจากโรงเรียน บ้าน และสังคม พร้อมกันไปอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนต้องสื่อความเข้าใจกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมไทยทราบว่า การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ และตลอดเวลา การเรียนรู้จากบ้านและโรงเรียนจะสร้างพลังการเรียนรู้ ทั้งทางด้านปัญญา และอารมณ์ ควบคู่กันไป ดังนั้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็กต้องร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็กของตนเอง ชุมชนและผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนในการจัดและพัฒนการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 13)

การจัดการศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 บัญญัติไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายซึ่งหมายความว่าเยาวชนทุกคนต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนและยังบังคับให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับหรือระดับสูงขึ้นตามความพร้อมของครอบครัว ทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนต้องมีบทบาทต่อชุมชน ด้วยการดึงชุมชนเข้าสู่โรงเรียนเพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาพร้อมทั้งสนับสนุนทรัพยากรในการจัดการศึกษา ผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมในการรับรู้การจัดการศึกษาของโรงเรียนด้วยการคอยกำกับดูแลการศึกษาของบุตรหลาน ติดตามความก้าวหน้าและสนับสนุนการเรียนของเด็ก ผู้ปกครองเป็นกำลังสำคัญของการร่วมมือกับโรงเรียน ซึ่งช่วยให้การปฏิรูปการเรียนรู้เกิดผลอย่างจริงจังและรวดเร็ว เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม เพราะสังคมปัจจุบันต้องการเด็กยุคใหม่ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ มีคุณสมบัติที่ดีในการเป็นสมาชิกใหม่ของสังคม(สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 13-17)

ความสำคัญของชุมชน คือ ชุมชนเป็นศูนย์กลางที่ยึดเหนี่ยวทุกคนทุกครอบครัวให้มารวมกัน สังเกตได้จากชุมชนในชนบท หลายแห่งที่มีวัดหรือสุเหร่าเป็นศูนย์กลางของชุมชน เป็นแหล่งให้ประชาชนมาชุมนุมร่วมพิธี หรือร่วมกิจกรรมกัน อย่างพร้อมเพรียง ชุมชนเป็นสถาบันระดับพื้นฐานที่ช่วยสร้างระบบในการจัดการตนเองให้เหมาะสม เป็นองค์กรที่ช่วยถ่วงดุลไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วเกินไป สืบเนื่องจากการแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วในปัจจุบันทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ความรู้ และความคิด ไปทั่วโลก แต่ความเป็นชุมชนที่มีลักษณะเฉพาะตนเองที่คอยถ่วงดุลไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วเกินไป เป็นองค์กรท้องถิ่นที่ช่วยจัดระบบความสัมพันธ์ของคนในชุมชนให้เกิดความเหมาะสม รวมทั้งช่วยสร้างแบบแผนการมีปฏิสัมพันธ์ให้กับคนในชุมชน (ชูชาติ พ่วงสมจิตร, 2560 : 14-35)

ในการดำเนินการส่งเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนนั้น ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ชุมชน ผู้ปกครองนักเรียน ต้องได้รับการเตรียมความพร้อมให้มองเห็นคุณค่า และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและ การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการติดตามและกำกับการดูแลการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการโรงเรียนต้องมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน ไม่ว่าจะเป็น บทบาทของประชาชน บทบาทของเลขานุการ บทบาทของกรรมการ โดยเฉพาะกรรมการที่เป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง องค์กรเอกชน ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้และประสบการณ์เรื่องการบริหารและการจัดการศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องพยายามเข้าหาชุมชนและประการสำคัญที่สุดคือ ทุกฝ่ายต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของการศึกษาและผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด

ในฐานะผู้ศึกษามีความเห็นสอดคล้องกับความเป็นมาและหลักการข้างต้น ชุมชนมีความสำคัญต่อเด็กไม่ใช่เฉพาะสมาชิกรอบข้างทางสังคมของโรงเรียนเท่านั้น หากแต่ชุมชนมีหน้าที่ที่สำคัญที่ต้องทำคือการสนับสนุนด้านการศึกษาแก่บุตรหลาน สอดส่องดูแล ร่วมด้วยช่วยกัน ผู้ศึกษาจึงสนใจทำการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงกลยุทธ์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ซึ่งมีขอบข่ายงานที่ครอบคลุมการจัดการศึกษาด้านอื่นๆและเป็นงานที่ชุมชนสามารถเข้าใจ เข้าถึงได้และผลที่ได้จากการศึกษายังเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒน์(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นไปตลอดจนสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งจะส่งผลให้โรงเรียนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากชุมชนในทุกๆด้าน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒน์(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒน์(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ชุมชนโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒน์(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ โดยไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่ชัด และไม่ทราบสัดส่วนของประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ คือ ชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒน์(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ จำนวน 385 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดตัวอย่างของ ทารโร่ ยามาเน่(Taro Yamane, 1970 : 607–610 อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม, 2557 : 42)

2. เครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม(Questionnaire)เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ โดยการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยการทดสอบค่า F หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) การสร้างเครื่องมือโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแบบในการสร้างแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาในการวิจัย

2. สร้างแบบสอบถาม 2 ส่วน คือสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ปกครองและกลยุทธ์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาดัชนีความสอดคล้องโดยใช้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

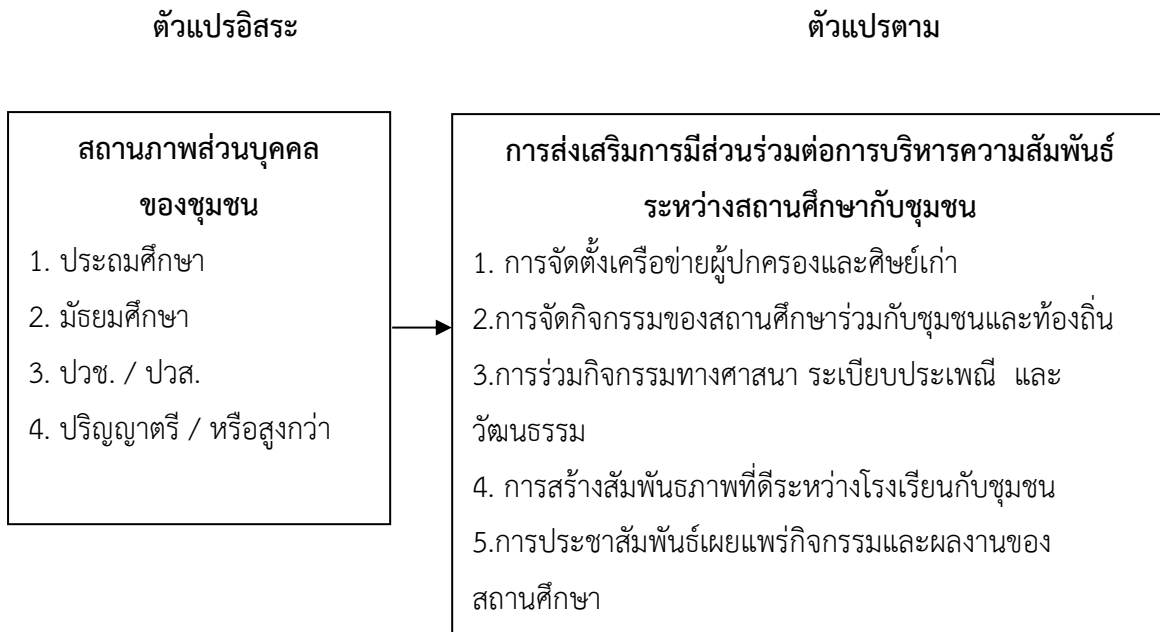
การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ (percentage)

ตอนที่ 2 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (X) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่ได้ตามเกณฑ์ (ในตะวัน กำหอม, 2557 : 42) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติ ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติ ใน ระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติ ใน ระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติ ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติ ในระดับน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย
ที่มา : ปรับปรุงจาก นาวัน แกละสมุทร (2562 : 12-16)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือชุมชนโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒน์ (วัดสุนทรสถิต) ในพระราชูปถัมภ์ฯ จำนวน 385 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิงจำนวน 250 คน อายุ 31– 40 ปี จำนวน 290 คน อาชีพรับจ้างจำนวน 185 คน การศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 230 คน ตามลำดับ

2. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเปรียบเทียบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒน์ (วัดสุนทรสถิต) ในพระราชูปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการจัดกิจกรรมสถานศึกษาร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น รองลงมาคือ ด้านร่วมกิจกรรมศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและอันดับสุดท้ายคือ ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมและผลงานของสถานศึกษาและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒนา (วัดสุนทรสถิต) ในพระราชูปถัมภ์ฯ: โดยภาพรวม

การ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการจัดการศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	อันดับ ที่
1. ด้านการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองและศิษย์เก่า	3.26	0.83	ปานกลาง	4
2. ด้านการจัดกิจกรรมสถานศึกษาร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น	3.75	0.73	มาก	1
3. ด้านการร่วมกิจกรรมศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม	3.73	0.86	มาก	2
4. ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	3.38	0.78	ปานกลาง	3
5. ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมและผลงานของ สถานศึกษา	3.25	0.90	ปานกลาง	5
รวม	3.47	0.73	ปานกลาง	

2.1 ด้านการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองและศิษย์เก่าโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 1 คือ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนทั้งด้านการเรียนและความประพฤติ รองลงมาคือ คือการเอาใจใส่และรายงานความประพฤติของนักเรียนให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน การร่วมจัดกิจกรรมส่งเสริมและประสานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนและอันดับสุดท้ายคือการร่วมกำหนดข้อบังคับและระเบียบการบริหารสมาคมเครือข่ายผู้ปกครองและศิษย์เก่า

2.2 ด้านการจัดกิจกรรมสถานศึกษาร่วมกับชุมชนและท้องถิ่นโดยภาพรวมมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือการให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา เช่น การแห่เทียน วันเข้าพรรษา รองลงมาคือความร่วมมือในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่นการไปทัศนศึกษา ในสถานที่ต่างๆ คือการจัดกิจกรรมการแสดงของนักเรียนในวันสำคัญเช่น วันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติและอันดับสุดท้ายคือให้ความช่วยเหลือด้านแรงงานในการพัฒนาโรงเรียน

2.3 ด้านร่วมกิจกรรมศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือ วันเข้าพรรษา การแห่เทียน รองลงมาคืองานประจำปีวัดบางโหลงใน การทำบุญใส่บาตร คือประเพณีลอยกระทง เช่น การร่วมทำและลอยกระทงอันดับสุดท้ายคือการร่วมงานวันพ่อแห่งชาติ การทำบุญ ใส่บาตร

2.4 ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 1 คือการให้คำปรึกษาหรือแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติของนักเรียนรองลงมา คือการช่วยเหลือและสนับสนุนโรงเรียนในการสอดส่องและควบคุมความประพฤติของนักเรียน คือการช่วยสอดส่อง

ดูแลทรัพย์สินของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพดีและไม่สูญหายอันดับสุดท้ายคือ การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน

2.5 ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมและผลงานของสถานศึกษาโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 1 คือ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักเรียนที่เป็น การประชาสัมพันธ์ผลงานของสถานศึกษาเช่นการจัดนิทรรศการของสถานศึกษา รองลงมาคือการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา คือการดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนผ่านระบบสื่อสารสิ่งพิมพ์ การจัดทำเอกสารเผยแพร่ผลงานของนักเรียนและโรงเรียนอันดับสุดท้ายคือ การสนับสนุนการใช้สื่อท้องถิ่น เช่น ระบบเสียงตามสาย ป้ายนิเทศของโรงเรียนและชุมชนเพื่อเผยแพร่กิจกรรมของโรงเรียน

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ พบว่าระดับการปฏิบัติกลยุทธ์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ เมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ต่างกันมีความเห็นว่าสถานศึกษามีการปฏิบัติทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(OneWay ANOVA) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา (วัดสุนทรสถิต) ในพระราชูปถัมภ์ฯ : ภาพรวมและรายด้านจำแนกตามระดับการศึกษาของชุมชน

P ≤ .05 (n = 385)						
กลยุทธ์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการ จัดการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง และศิษย์เก่า	ระหว่างกลุ่ม	.13	3	.04	.063	.979
	ภายในกลุ่ม	44.94	62	.72		
	รวม	45.07	65			
2. ด้านการจัดกิจกรรมสถานศึกษา ร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	1.27	3	.42	.788	.506
	ภายในกลุ่ม	33.58	62	.54		
	รวม	34.85	65			
3. ด้านร่วมกิจกรรมศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.86	3	.95	1.28	.287
	ภายในกลุ่ม	46.09	62	.74		
	รวม	48.96	65			
4. ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	1.94	3	.64	1.04	.378
	ภายในกลุ่ม	38.33	62	.61		

	รวม	40.27	65			
5. ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่	ระหว่างกลุ่ม	.019	3	.006	.008	.999
กิจกรรมและผลงานของสถานศึกษา	ภายในกลุ่ม	52.83	62	.85		
	รวม	52.85	65			
	ระหว่างกลุ่ม	.584	3	.19	.350	.789
ผลรวม	ภายในกลุ่ม	34.47	62	.55		
	รวม	35.06	65			

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่าการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเปรียบเทียบกลยุทธ์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ ฯ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการจัดกิจกรรมสถานศึกษาร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น รองลงมาคือ ด้านร่วมกิจกรรมศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและอันดับสุดท้ายคือ ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมและผลงานของสถานศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย มั่นพลศรี (2545 : 67) ได้มีการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมที่เป็นจริงของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมที่เป็นจริงของผู้ปกครองในด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและองค์ของรัฐและเอกชนอยู่ในระดับมาก ด้านการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนานักเรียนและด้านการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคาดหวังในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยมาก 3 อันดับแรก คือ ด้านเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและองค์ของรัฐและเอกชน ด้านนโยบายและแผนพัฒนาโรงเรียน และด้านการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา

1. ด้านการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองและศิษย์เก่าโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 1 คือ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนทั้งด้านการเรียนและความประพฤติ รองลงมาคือ คือการเอาใจใส่และรายงานความประพฤติของนักเรียนให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน การร่วมจัดกิจกรรมส่งเสริมและประสานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนและอันดับสุดท้ายคือการร่วมกำหนดข้อบังคับและระเบียบการบริหารสมาคมเครือข่ายผู้ปกครองและศิษย์เก่าสอดคล้องกับงานวิจัยของนาวัน แกละสมุทร (2562 : 12-16)เรื่อง การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของ

โรงเรียนวัดใหญ่บ้านบ่อ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการศึกษา ด้านการสร้าง ภาติเครือข่าย พบว่า การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดใหญ่บ้านบ่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร โรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดใหญ่บ้านบ่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้ให้มีการ เชิญคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น งานปีใหม่ วันลอยกระทง เป็นต้น ส่งผลให้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านการเสริมสร้าง ความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น และอีกทั้งโรงเรียนยังมีการเชิญนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น ประธานในพิธีการแข่งขันกีฬาภายใน รวมทั้งยังมีการระดมและประสานการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา ร่วมกันเพื่อการพัฒนา เป็นต้นทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองและศิษย์เก่าจำเป็นที่จะต้อง มี ทุกๆโรงเรียนเพื่อระดมทรัพยากร เช่นเงิน หรือบุคลากรมาช่วยในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

2. ด้านการจัดกิจกรรมสถานศึกษาร่วมกับชุมชนและท้องถิ่นโดยภาพรวมมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือการให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา เช่น การแห่เทียน วัน เข้าพรรษา รองลงมาคือการร่วมมือในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่นการไปทัศนศึกษา ใน สถานที่ต่างๆ คือการจัดกิจกรรมการแสดงของนักเรียนในวันสำคัญเช่น วันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติและ อันดับสุดท้ายคือการให้ความช่วยเหลือด้านแรงงานในการพัฒนาโรงเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ บุญ มาภิ (2561 : 77-78)ศึกษาเรื่องสภาพความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก เขตภาคเหนือตอนบน ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ใน ระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ดังนี้ด้านร่วมคิด ด้านร่วมวางแผนด้านร่วมดำเนินการ ด้านร่วมติดตามผลและประเมินผล นอกจากนี้ความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของ โรงเรียนขนาดเล็กเกิดจากคุณลักษณะที่ดีในภาพรวมของผู้บริหารครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจน ลักษณะสำคัญของชุมชน คุณลักษณะที่ดีของผู้บริหาร ประกอบด้วยมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีภาวะผู้นำ มีจิต สาธารณะและมีความเสียสละ เป็นหัวหน้าทีม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์คุณลักษณะของครูประกอบด้วยมี มนุษย์สัมพันธ์ที่ดีมีจิตวิญญาณความเป็นครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามบริบทของ โรงเรียน สร้างเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนมีวินัย และใฝ่เรียนรู้และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และลักษณะของชุมชน ที่มีอิทธิพลต่อความร่วมมือประกอบด้วยมีจิตอาสา มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีความ เป็นกัลยาณมิตร มีความสามัคคีมีสำนึกรับผิดชอบร่วมกัน มีสำนึกความเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีสำนึกในการ อนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น/ไทยเนื่องจากสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัย ความร่วมมือของชุมชนที่อยู่ ใกล้เคียงเพื่อเป็นกำลังเสริมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียนแบบเห็นจริง เรียนรู้จริง

3. ด้านร่วมกิจกรรมศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือ วันเข้าพรรษา การแห่เทียน รongลงมาคืองานประจำปีวัดบางโกลนใน การทำบุญใส่บาตร คือ ประเพณีลอยกระทง เช่น การร่วมทำและลอยกระทงอันดับสุดท้ายคือการร่วมงานวันพ่อแห่งชาติ การทำบุญใส่บาตรสวดคล้องกับงานวิจัยของชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560 : บทคัดย่อ) เรื่อง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผลการศึกษาการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนช่วยให้โรงเรียนและชุมชนเกิดความเข้าใจอันดี ต่อกัน ช่วยลดปัญหาความขัดแย้ง และช่วยให้เกิดความร่วมมืออันดีต่อกัน ทั้งนี้ทั้งสองฝ่ายจะต้องปฏิบัติตาม บทบาทของตนด้วยวิธีการที่เหมาะสม จึงจะสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นได้ บทบาทหน้าที่สำคัญของโรงเรียนต่อชุมชน คือ บทบาทในการให้การศึกษาอบรมแก่บุคลากรในชุมชน ส่วนบทบาทสำคัญของชุมชนต่อโรงเรียนคือบทบาทในการมีส่วนร่วมกำหนดทิศทางการจัดการศึกษา การให้ ความร่วมมือและสนับสนุนการจัดการศึกษาและ บทบาทในการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของ โรงเรียน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีแนวทางในการดำเนินการสองแนวทาง คือ 1) การ สร้างความสัมพันธ์ทางตรง ประกอบด้วยวิธีการหลัก 2 ประการ ได้แก่ การนำโรงเรียนออกสู่ชุมชน และ การนำ ชุมชนเข้ามาสู่โรงเรียน และ 2) การสร้างความสัมพันธ์ทางอ้อม โดยการพัฒนาให้บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์อันดี สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ การปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนให้สะอาด ปลอดภัย ร่มรื่น สวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่ผู้มาเยี่ยมเยือน ทั้งนี้ บ้าน วัดโรงเรียนจะต้องเคียงข้างกันเสมอ เพื่อประสานความร่วมมือในการบริหารทั้ง บริหารงานบุคคล งบประมาณ วิชาการ และการบริหารทั่วไป

4. ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 1 คือการให้คำปรึกษาหรือแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติของนักเรียนรongลงมา คือการช่วยเหลือและสนับสนุนโรงเรียนในการสอดส่องและควบคุมความประพฤติของนักเรียน คือการช่วยสอดส่องดูแลทรัพย์สินของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพดีและไม่สูญหายอันดับสุดท้ายคือ การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานในการจัดกิจกรรมของโรงเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของแสงเดือน อาจหาญ (2560 : บทคัดย่อ) เรื่อง กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 ผลการวิจัย พบว่า กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรีเขต 2 ประกอบด้วย 7 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์การระดมพลังสมองสองมือสร้างภาพลักษณ์ใหม่แห่งโลกอนาคต กลยุทธ์ตลาดนัด วิชาการ กลยุทธ์การสร้างระบบการประเมินผลในหลายมิติกลยุทธ์การปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน กลยุทธ์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการประชาสัมพันธ์เชิงรุก กลยุทธ์การส่งเสริมคลังความรู้ให้กับชุมชน และกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจและรางวัลทางสังคม ตามลำดับ

5. ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมและผลงานของสถานศึกษาโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 1 คือ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักเรียนที่เป็น การประชาสัมพันธ์ ผลงานของสถานศึกษาเช่นการจัดนิทรรศการของสถานศึกษา รองลงมาคือการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา คือการดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนผ่านระบบสื่อสิ่งพิมพ์ การจัดทำเอกสารเผยแพร่ผลงานของนักเรียนและโรงเรียนอันดับสุดท้ายคือ การสนับสนุนการใช้สื่อท้องถิ่น เช่น ระบบเสียงตามสาย ป้ายนิเทศของโรงเรียนและชุมชนเพื่อเผยแพร่กิจกรรมของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของนาวัน แกละสมุทร (2562 : 12-16)เรื่อง การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนวัดใหญ่บ้านบ่อ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมาก ไปหาน้อย ดังนี้การมีส่วนร่วม การสร้างภาคีเครือข่าย การประชาสัมพันธ์ และการบริการชุมชน ตามลำดับ 2. แนวทางการพัฒนาการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนวัดใหญ่บ้านบ่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ด้านการบริการชุมชน มี4 แนวทาง ดังนี้ 1) ให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเข้ามามีบทบาทหน้าที่มากขึ้นเพื่อจะช่วยเหลือส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนดีขึ้น 2) โรงเรียนควรมีส่วนร่วมในชุมชนทุกวันสำคัญทางศาสนาต่าง ๆ 3) โรงเรียนควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนรับรู้ข่าวสารภายในโรงเรียนเพื่อให้ทราบข้อมูลและกิจกรรมต่าง ๆ และ 4) โรงเรียนควรเปิดให้ชุมชนเข้ามาใช้สถานที่ภายในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นอาคารเรียนหรือสนามกีฬาเพื่อให้ชุมชนได้รู้จักโรงเรียนมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1.1 ด้านการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองและศิษย์เก่าโรงเรียนควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกำหนดข้อบังคับและระเบียบการบริหารสมาคมเครือข่ายผู้ปกครองและศิษย์เก่า เพื่อร่วมมือกันในการช่วยเหลือสอดส่องความประพฤติของนักเรียน

1.2 ด้านการจัดกิจกรรมสถานศึกษาร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาจากชมรมผู้ปกครอง หรือชมรมสมาคมศิษย์เก่า และควรเชิญผู้นำชุมชนเข้าร่วมเป็นเกียรติเป็นประธานในงานกิจกรรมของโรงเรียน

1.3 ด้านร่วมกิจกรรมศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม โรงเรียนต้องมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับชุมชนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบของจริง

1.4 ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโรงเรียนควรจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและผู้นำชุมชนเพื่อวางแผนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้

ชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาด้วยการบริจาคทรัพย์ หรือสิ่งของ เสียสละเวลาและ
แรงงานในการพัฒนาโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะศึกษาการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารงาน
ทั่วไปโดยอาศัยชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

เอกสารอ้างอิง

- ชูชาติ พ่วงสมจิต. (2560). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. วารสารศิลปการสาขา
มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 10 (2), 1342-1354.
- ทัศนีย์ บุญมาภิ. (2561). สภาพความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กเขต
ภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิต
วิทยาลัย: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- นาวัน แกละสมุทร. (2562). การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดใหญ่บ้านบ่อ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ในตะวัน กำหอม. (2557). การวิจัยทางการศึกษา. เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยทองสุข.
- วิชัย มั่นพลศรี. (2545). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา.
บัณฑิตศึกษา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: พรินทวนกราฟฟิค จำกัด.
- แสงเดือน อจหาญ. (2560). กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2. วิทยานิพนธ์คณะศึกษาศาสตร์.
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.